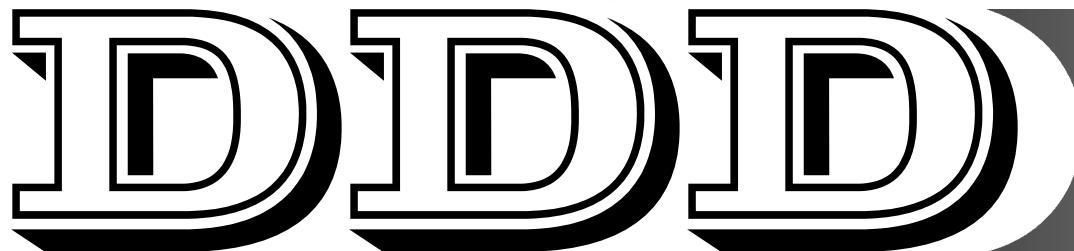


Nevienam mēs Latviju nedodam



DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

www.latvians.lv/nmln

Ceturtdiena
2002. gada 12.septembris

Nr. 13

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA “VIEDA” INFORMATĪVAIS BILETENS



Laikraksta “DDD” lasītāji jau būs pamanījuši, ka trim numuriem bija arī pielikums krievu valodā. Latviešus aicinājām to iemest kāda okupanta pasta kastītē, lai viņš uzzinātu par noziegumu, kurā piedalās un kas viņam jādara, lai atjaunotu Taisnīgumu – jāatgriežas savā etniskajā dzimtenē.

Publīcējam Aivara Gardas ievadrakstu, ko krievu valodā varēja lasīt okupanti.

Okupantiem no Latvijas jābrauc prom, jo šeit palikt viņi nevar – tas ir bezperspektīvi. Agri vai vēlu okupanti novedis Latviju līdz karam. Jau tagad okupantu presē parādās virsraksti “Garda grib asinis”. Tie ir vistiešķie draudi man, jo tieši Garda asinis negrib un tāpēc prasa atbrīvot Latviju no okupantiem mierīgā ceļā. No okupantiem ir atkarīgs, vai viņi vēlas mierīgi aizbraukt vai grib sagaidīt, kad pat visbailīgkie latvieši neizturēs viņu spaidus un sadusmosies. Tieši okupantu prese grib asinis, jo pacelt balsi un vēl jo vairāk roku pret Latvijas patriotiem – tas ir noziegums.

Mēs, Latvijas Nacionālā fronte, Latvijas aizsargi, Latviešu partija – esam to latviešu strēlnieku varongara tiesīe pēcteči un mantinieki, kurus Latvijas okupantu varza nespēj iebiedēt, jo, kā stāsta vēsturnieki, jau padzīrējuši latviešu strēlnieku solu dimu, viņu ienaidnieki bez kaujas kā žurkas un prusaki slēpēs savās alās un spraugās. Tāpēc okupantu preses un pašu okupantu riešana, kā jūs labi saprotat, mūs iebiedēt nespēj.

Lai okupanti iegaumē, ka pat visbailīgakais latvietis domā tāpat kā Garda. Okupanti latviešiem ir tas pats, kas krieviem tātāri un mongoli, kā arī fašisti. Savā vēlmē atbrīvot Latviju no okupantiem viņi pagādām aiz bailēm klusībā dalās tikai ar Dievu. Taču laiks ir pienācis – un latvieši ir sasparojušies. Atcerieties, ka tā saucamais okupanta draugs, kaimiņš, biedrs tik un tā ir latvietis, kas grib atbrīvoties no okupantiem.

Okupantiem ir jāsaprot, ka krievvalodīgajai un oficiālajai Latvijas presei, radio un televīzijai uzticēties nevar. Tikai Latvijas Nacionālās frontes laikraksts “DDD” pareizi atspoguļo latviešu tautas noskaņojumu. Palasiet, tad uzzināsiet, ko par okupantiem domā latvieši. Tā saucamie krievvalodīgie bagātnieki arī nepalīdzēs saglabāt pašreizējo situāciju. Ja viņi vēlas patrēt latviešu tautai nolaupītās bagātības, viņiem ar darbiem jāapliecina sava uzticība latviešiem, tādējādi izpērkot savu vainu. Tas, nozīmē, ka viņi aktīvi palīdzēs latviešiem panākt, lai okupanti atgriežas etniskajā dzimtenē.

Tagad dzīvokli Rīgā kļuvuši dārgāki. Mans padoms – pārdomiet savus dzīvokļus, kamēr tas vēl ir iespējams, un par šo naudu iekārtoties Pēterburgā – šajā brīnišķīgajā pilsētā. Drizāk agri nekā vēlu īstena Latvijas valdība nacionalizēs okupantu dzīvokļus bez atlīdzības, tāpēc ka viss, kas Latvijā pieder okupantiem, viņiem pieder nelikumīgi. Privatizācijas sertifikātus viņi ieguva nelikumīgi.

Un vēl viens apstāklis. Panāciet, lai jums pievērsas Krievijas vēstniecība Latvijā. Lai izbeidz nodarboties ar izrādišanos un sāk palīdzēt saviem tautiešiem atgriezties Dzimtenē. Nesen prezidents Putins tikās ar visiem saviem vēstniekiem un “sadeva” viņiem par nievajoso attieksmi pret jums, Putina tautiešiem. Redzams, ka vēstniekam Igoram Studenkovam ar to ir par maz. Atgādiniet viņam, ka Krievijas prezidenta gribas pilnīšana ir viņa galvenais pienākums, bet prezidents Putins grib, lai krievi atgriežas Krievijā. Šajā jautājumā Latvijas un Krievijas intereses saskan, bet tas nozīmē, ka vajag sadarboties.

Jautājumos, kas saistīti ar repatriāciju uz etnisko dzimteni, vienmēr būdams gatavs palīdzēt un šajā zinā okupantiem – vienmēr jūsu.

Aivars GARDA

LATVIEŠU TAUTAS SPĒKS

INTERVIJA AR AIVARU GARDU

Līga MUZIKANTE

– Kā vērtēt to, ka Zemes-sardzei vairs neļauj turēt ieročus kaujas gatavībā?

– Absolūti negatīvi! Faktiski šāds rīkojums zemessardzei neļauj nešāt un glabāt ieročus kaujas gatavībā ir latviešu tautas nodevība. Zemes-sargi pārsvarā ir latvieši, mūsu tautas patrioti. Apsardzes firmās strādājošajiem ir atļauts brīvi nēstat ieročus. Latvijā apsardžu firmu ir loti daudz. Pēc neoficiāliem datiem apsardžu darbinieku ir apmēram 20 000, galvenokārt, okupanti. Viņi ir bruņoti katru dienu, ieročis nav jāglabā noblombēts, izjauktā veidā seifa. Tas tikai nozīmē, ka valsts vairāk uzticas okupantiem, jo viņi šo latviešu tautai naidigo režīmu ne-gāzis. Bet valdībai ir bail no nezemessargiem un aizsargiem, kuri tiešam var parādīt savu gribu un šos blēžus no varas struktūrām padzīt. Es uzskatu, ka latviešu tautas intere-sēs ir nodrošināt, lai mums būtu labi, spēcīgi, bruņoti aizsargi un zemessargi. Kad mēs nāksim pie varas, tad atjauno-sim arī Latvijas aizsargu tie-sības, izveidojot to atkal par-tādu organizāciju, kāda tā bija līdz 1940.gadam. Mēs ap-brunīsim aizsargus un rūpē-simies, lai visa latviešu tauta būtu apbruņota un izglītota aizsardzības jautājumos. At-

šķirībā no valdošā režīma mums nav bail no tautas, jo mēs strādājam tās interesēs un neko ļau-nu tai neesam nodarījuši un nenodarīsim.”

vijas drošību nav domājis ne-maz. Arī NATO ir nozīme vie-nīgi tad, ja pati tauta ir ap-brunīta. Pats personīgi saskā-ros pat ar tādu absurdu, ka ne-vareju dabūt šīnēla drēbi aiz-sarga formas tērpam. Izrādās, šīneļus Latvijas armijai šūj Čehījā. Vai tad mums nav šūšanas rūpniecības? Kādreiz Latvija šu-va visai Padomju Savienībai. Bet tagad, kad Latvija beidzot varētu rūpēties un aizsargāt pati se-vi, tad Aizsardzības ministrija, izrādās, labāk izvēlas strādāt Čehījas, nevis latviešu tautas intere-sēs. 2002.gada Aizsardzības ministrijas budžets ir 68 miljo-ni latu. Mēs labāk varētu daļu no šīs summas, kādus 30 miljo-nus latu, ieguldīt pašu ieroču ra-žošanas attīstībai, tādējādi ap-brunīdot visu tautu. Apbruņota tauta ir visspēcīgākais valsts drošības garants. Esmu pārlie-cināts, ka zemessargi un aizsargi cīnītos par latviešu tautu līdz galam, bet par Latvijas armiju tā apgalvot nevar. Latvijas reg-ūlāro armiju vada tāds mi-nistrs kā Girts Valdis Kristov-skis, kurš visspār nav domājis par latviešu tautas aizsardzību, tur-kāt armijā dien arī okupanti, kas kļuvuši par “pilsoniem”. Vai mēs varam būt droši, ka šie okupanti, piemēram, Krievijas uzbrukuma gadījumā nešaus latviešu vīriem mugurā? Man šādas garantijas nav. Pagaidām man uz šiem jaunpiilosoniem ne-kādas paļāvības nav, jo viņi vēl nekur nav parādījuši uzticību latviešu tautai.

– Jūsuzprāt, kādēl augstā-kās varas instances tik his-teriski reaģēja uz formās tēr-pu Latvijas aizsargu parā-dišanos 16.martā? Drošības dienesti ātri vien uzzināja, ka arī jūs esat uzšuvīs for-mas tērpam, tāpēc jūs aiztu-reja, kaut gan tobrīd bijāt tērpies vienkāršā uzvalkā.

– Ir tāds teiciens: “Suns zi-na, ko ēdis.” Mūsu varas vīri un sievas loti labi zina, ka ir piesmējuši latviešu tautu, no-veduši to nabadzībā. Tādējā vi-

ņi baidās no tautas spēka. Aiz-sargs ir latviešu tautas Sargs. Pret latviešu tautu izvērsta jā genocīdā vainīgajiem ir loti bail no šiem Sargiem. Es pat dzīrdēju viedokli, ka Latvijas Nacionālā frontes līderus tik bieži aicina uz Drošības poli-ciju tādēļ, ka Aivars Garda draudzējas un sadarbojas ar aizsargiem, tāpēc varot sarī-kot vēl vienu “15.maiju”. Pa-

kaut ko tādu pieļaut. Vajag vērsties pie Saeimas ar prasību at-laut zemessardzei katru die-nu nēsāt ieročus un glabāt neizjauktus. Latvijas Nacionālā fronte, Latviešu partija ir ze-messargu un aizsargu pusē un atbalstīs viņu intereses.

– Tomēr Latvijas aizsargiem jāpiedzīvo nemītīgi provokatoriski un šķeltnie-ciski uzbrukumi. Vai patiesas brīvības ideja apvienos viņus kopējai cīnai?

– 4.maija režīms ar Drošības policijas vadības starpniecību tik tiešam šķēl aiz-sargus. Viņi provokatoriski atbalsta Feldmaņa aizsargu grupējumu. Tas ir bezperspek-tīvi, jo aizsargi nepiedeos Fel-dmanim 16.martu. Nepiedo-dami, ka varas struktūras šādi iejaucas sabiedriskas organizā-cijas darbībā. Tomēr, neskato-ties uz viņu mērķtiecīgi des-truktīvo darbību, aizsargi ap-vienosies, nepielaujot šķēlšanos un padzenot šķēlejot. Un tas no-tiks visai drīz. Latvijas Nacionālā fronte apsola darīt visu, lai izbeigtu šo Aizsargu šķēlšanos un nepielautu to turpmāk. Kad mēs nāksim pie varas, tad Dro-šības policija nemaz neiedroši-nāsies iejaukties nevienas sabiedriskas organizācijas darbī-bā, kura aizstāv latviešu tautas intereses Latvijā. Tagadējā ie-jaukšanās ir noziegums!

– Visās policijas un dro-šības dienestu struktūrās ir Latvijas Nacionālās frontes un Latviešu partijas at-balstītāji. Viņi gaida mūsu nākšanu pie varas, lai bei-dzot varētu kārtīgi strādat.

– Jā, tik tiešam, viņi to loti gaida. Un to var arī saprast. Sie cilvēki strādā tādās struktūrās, kur darbs ir saistīts ar dzīvības risku. Tātad tie ir vīrišķi, trenēti cilvēki. Un, protams, viņiem ir pazemojoši latviešu tautas interešu aizstāvības vietā 9.maijā apsargāt okupantus pie “Uzvaras” pieminek-ļa. Bet 16.martā viņiem liek trenēt latviešu tautas patri-otus. Jāsaprot, ka Aizsargi Dro-šības policijas vadībai un Nacionālajai Drošības padomei, kas iedrošināja policiju, to nepiedeos nekad. Pēc mūsu zinām 16.martā tika aizturēti 27 aizsargi ti-kai par to, ka viņi gribēja svinī-gi nolikt ziedus pie Brīvības pieminekla. Normālam latviešu policistam ir kauns pildīt šā-das pavēles, bet viņi ir saistīti ar solījumu. Tomēr viņiem pie-trūkst pilsoniskās drosmes pa-teikt atklāti, ka 16.marta noti-kumi ir viņus apkaunojuši. Tā-pēc šie latviešu policisti gaida mūsu nākšanu pie varas. Tad vi-ņiem nebūtu vairāk jāaizstāv arī pederasti – sie cilvēki ar sma-gām psihoseksualājām novir-zēm.

► 2. lpp.

LATVIEŠU TAUTAS SPĒKS

◀ 1. lpp.

Ja nemaldos, Drošības policijas šefs Reiniks teica, ka viņa iestādē vidējā darba alga ir 150 lati. Par tādu smiekligu samaksu var kalpot idejai un tautai, bet viņiem liek kalpot 4.maija bagātnieku – kangaru – pedērastu režīmam, kurš ir **prihvātīzejs** visas tautas bagātības. Vai policisti paši nesaprot, ka viņu algas ir tik zemas tāpēc, ka vienam cilvēkam veiklu afēru rezultātā pieder vekselis par 29 miljoniem? Vai 1991.gadā šie jaunīceptie "finansu oligarhi" nebija tikpat nabagā kā mēs? Vai godīgā darbā var noplēnīt tādas bagātības?

- Drošības policija ir pakļauta Iekšlietu ministrijai, kuru vada "Tautas partijas" pārstāvis Māris Segliņš.

- No šā apstākļa izriet, ka tas viss, ko pret mums vērsa valdošā koalīcija 16.martā, bija arī "Tautas partijas" ofensīva. Mareks Segliņš ir Drošības policijas šefa Reinika priekšnieks. Tāpat "Tautas partija", spriezot pēc atskalām presē, aizstāv arī Reinika vietnieku Didzi Šmitinu. Pat tie cilvēki, kuri nezina politisko vēsturi, to varēja nojaust jau pēc Adamsona izteikumiem, ka sākumā Šmitiņš esot bijis kārtīgs vīrs, bet pēc tam ar viņu kas nepatīkams noticis. Latviešu aizsargi "Tautas partijai" šo nedevību nepiedeos nekad. Es loti ceru, ka par "Tautas partiju" nebalos arī šā iemesla dēļ.

- Televīzijā varēja vērot, ka Jelgavā notiekošajās "Milžu cīnās" zālē sēdošie ir sašutuši līdz sirds dižlikiem par partijām, kuras uzstājās. Tomēr reitingi tām nemainās. Kā to skaidrot?

- Es arī šo pārraidi noskatījos un priečajos, ka latviešu

tauta sadeva labu pērienu valdošajām partijām un Repšem, kas bija patiesi pelnīti. Šeit arī pierādās reitingu melīgums un absurdums. Ja pajautā tautai, tā pat televīzijas ekrāna priekšā nebaidīs pateikt, ka par šim partijām nebalos. Bēt reitingi tām parādās augsti... Sajā sakarā 8.septembra "Panoramā" reitingu veidotāji atzina, ka puse no vēlētājiem vēl nav izšķirīses, par ko balsot, tāpēc varot būt milzīgi pārsteigumi. Ta šie pētījumu centri sāk jau brūgēt sev atkāpšanās ceļu. Šīs firmas sāk stāstīt, ka ir iespējamas kļūdas viņu darbā. Īstenībā visi šie reitingi tiek veidoti pēc to partiju pasūtījuma, kas piedalās minētajā raidījumā. Sādi tiek mēģināts, izmantojot faktu par 5% barjeru, iestāstīt vēlētājiem, ka citām partijām nebūs iespējams to pārvērtēt, tāpēc lai nebalso par tām. Īstenībā šie reitingi ir meligi. Skatītāji redz, ka partiju pārstāvji, kuri piedalās "Milžu cīnās" patiesībā ir **pundurīsi un knarini**, jo precīzi neatbild ne uz vienu uzdotu jautājumu. Viņiem nav ko teikt, jo atnākuši vienkārši izrādīties. Šeit jāsaka, ka taisnība ir Jānim Domburam, kurš teica, ka partijas šajos raidījumos var gan izcelties, gan zaudēt savu cienu un reitingu. Katrā ziņā "Milžu cīnu" līdzšinējie dalībnieki sevi ir parādījuši īstājā, sev nelabvēlīgajā gaismā. Viņiem uzticēties nav iespējams. Tā vien šķiet, ka stulbāki par viņiem vairs nevar būt. Šo **knarīnpārtiju** bļodlaižas saka, ka citām partijām nevajag laut piedālīties, tā saucamās, "Milžu cīnās" tāpēc, ka tās nevarēs atsūtīt cienīgus dalībniekus. Bet vai tad **knarīnpārtijas** ir atsūtījušas kaut reizi vismaz vienu gudru cilvēku? ♦

Valdības pozīcijas brūk, jo

NEREDZAMIE

Līga MUZIKANTE

Esam jau vairākkārt padusī domu, ka lielākais spēks ir mūsu klusie atbalstītāji visās valsts struktūrās. Viņi, citemi nemanot, vēro un reģistrē personas un notikumus, kuri vērstī pret latviešu tautas interesi. Mēs zinām, ka pienāks laiks, kad šāda informācija un liecības būs nepieciešamas, lai genocīdā pret latviešu tautu vainigos nosēdinātu uz apsūdzēto sola.

Daudz mūsu draugu ir arī Latvijas policijas un drošības dienestu struktūrās. Mēs esam pateicīgi par viņu nacionālo noskanojumu, jo tieši viņi spēj izzināt noziegumā vainigos iķidienā. Regulāri lasot laikrakstu "DDD", mūsu atbalstītāju pulks pieaug ar katru brīdi.

Mūsu draugi zina stāstīt, ka daudzās policijas struktūrās strādā daudz okupantu, kuri nezina pat latviešu valodu, bet priekšniecība to pielauj. Okupantu strādāšana policijā apdraud valsts drošību. Lai notušētu reālo situāciju, katrai okupantu kolektīva tiek ielikts arī kāds latvietis, kurš piestrādā par tulku un starpnieku.

Kad Latviešu partija nāks pie varas un sāks realizēt Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju un debolševizāciju, mēs rūpēsimies arī par policijas un drošības dienes strādājošo latviešu tautas patriotu paaugstināšanu amatos. Vadošie kangari tiks tiesāti, jo latviešu tautai ir nepieciešama uzticama, droša un nacionāla policija. Policijai ir uzdevums aizsargāt latviešu tautas intereses, nevis pildit stulbas un no devīgas pavēles.

Valdības pozīcijas brūk, jo

nacionāli domājoši latvieši ir visur. Viņu asos prātus un stipro gribu klūt brieviņi no uzspiestās sadzīvošanas ar okupantiem apklausināt nav noziedzīgo varnes spēkos.

Laikraksts "DDD" kādu dienu satikas ar diviem nacionāli domājošiem policistiem, kuri iestājas par Latvijas Nacionālās frontes idejām un balsos par Latviešu partiju. Šoreiz dosim viņiem segvārdus – Jānis un Māris.

– Kāds noskanojums valda policijā? Vai starp policistiem daudz ir nacionālu ideju atbalstītāju?

– Jānis: Policijā loti daudz strādā krievvalodigo, kuri neprot pat latviešu valodu. To no viņiem nemaz neprasa. Bet normāli latvieši policisti atbalsta tiek nacionālās intereses.

– Vai policijā darbojas cilvēki, kuriem ir drošme pretoties pretlatviskajam režīmam? Vai viņi balsos par Latviešu partiju?

J.: Protams, ka ir šādi cilvēki. Mēs šos jautājumus savā starpā pārrunājam. Lasām avīzi "DDD". Varu teikt, ka būs viena daļa, kura noteikti balso par Latviešu partiju. Arī es. Saeimā ir nepieciešami cilvēki, kas dara kaut ko radikālu latviešu tautas intereses.

– Kādu Latviju jūs vēlētos redzēt?

J.: Latvijā ir jābūt vismaz 80% latviešu, lai es varētu mierīgi, piemēram, trolejbusā runāt latviski. Es vēlētos arī policiju redzēt tikai nacionāli domājošu, kura rūpējas un strādā tikai Latvijas intereses. Cītas intereses nemaz nedrīkst būt! Valsts policijai ir jādomā valstiski. Latvijas valstiskās intereses nozīmē latviešu tautas intereses. Tātad gan drošības

policijai, gan valsts policijai, gan citām policejiskām strukturām ir jastrādā tikai latviešu interesēs. Policijai ir saskaņe ar tautu, tādēļ tai ir jābūt nacionāli noskanotai!

– 16.martā Drošības policija tvarstīja aizsargus. Kāds ir jūsu vērtējums par šo situāciju?

– J.: Ko tur teikt... Okupanti dara ko grib, bet latviešu nacionāli nedrīkst. Domāju, ka neviens no šiem policistiem, kuri izpildīja priekšniecības pāveli, nedarīja to lauba prāta. Pakļāvās tikai tāpēc, ka baidījās no atlaišanas.

– Bet 9.maijā, kad okupanti okupācijas armijas drēbēs svinēja uzvaru pār latviešu tautu pie pieminekļa, vai kārtīgs latviešu policists šādu riebiņu parazītu būtu ar prieku aizturējis?

– Nu, protams. Latviešu policists, kurš aizstāv Latvijas, nevis citas valsts intereses, panemtu ciet viņus visus. Tam tā būtu jābūt. Bet šobrīd uzvarētāji dara ko grib – "uzvarētājs raksta vēsturi".

– Mēs gribam visu šo noziedzīgo sistēmu izmainīt līdz saknēm.

– J.: Tas ir jādara! Un arī bērniem šie jautājumi ir jāizprot pareizi. Slikti, ka skolās nemāca patriotismu.

– Kā jūs vērtējat pašas prezidentes darbību?

– M.: Kā bilda viņa nav slikta, prot četras valodas. Bet viņa neaizstāv latviešu intereses. Prezidente biežāk aizstāv cītautiešu, nevis latviešu kā pamatnācijas intereses. Tikai vienreiz es dzirdēju, ka viņa ir teikusi krieviem, ka vajag mācīties runāt latviski, tad gan jau būšot labi...

daudz nacionāli noskaņotu latviešu un Latvijas Nacionālās frontes un Latviešu partijas atbalstītāju.

– M.: Būtībā vairākums latviešu, kuri strādā policījā, ir puiši, kas ieradušies Rīgā no laukiem un mazpilsētām. Šie puiši ir nacionāli noskanoti. Katrā ziņā mani draugi atbalsta jūs. Vienīgi slikti, ka jums ir tādas grūtības izplatīt informāciju par sevi. Otra policīstu daļa ir "vietējie", kuri dzīvo Rīgas mikrorajonos – Plāvniekos, Zolitūdē, Imantā u.c., – tātad krievvalodīgie. Rīgā latviešu ir ļoti maz, tāpēc arī policījā ir minimāls Rīgas latviešu skaits.

– Vai jūs kā policīja un drošības dienestos strādājošais atzīstat, ka tikai dekolonizācija jeb okupantu aizbraukšana no Latvijas var novērst draudošo latviešu tautas bojāju un valsts drošības apdraudējumu?

– M.: Jā, tā tas ir. Bet pašreizējā valdībā strādā liekuji. Tā atzīst okupācijas faktu, bet neatzīst okupantus. Tieks svinēti svētki un atceres dienas, tiek karinātas mēlnas lentas pie karogiem. Mēs sērojām par okupācijas laikā izdarītajām netaisnībām. Bet par pašiem okupantiem tiek noklusēts, it kā viņu nemaz nebūtu.

– Kā jūs vērtējat pašas prezidentes darbību?

– M.: Kā bilda viņa nav slikta, prot četras valodas. Bet viņa neaizstāv latviešu intereses. Prezidente biežāk aizstāv cītautiešu, nevis latviešu kā pamatnācijas intereses. Tikai vienreiz es dzirdēju, ka viņa ir teikusi krieviem, ka vajag mācīties runāt latviski, tad gan jau būšot labi...

► 4. lpp.

AIZSTĀVĪBU ZEMNIEKI!

Imants ERIKSONS

Pēc Latvijas valstiskuma atjaunošanas un krievu karaspēka aiziešanas Latvijā notika de-nacionalizācija, un lielākā daļa latviešu atguva savus īpašumus. Tā saucamā "šoka terapija" jeb lecienvēda pāreja no sociālisma uz kapitalismu radīja sajukumu un masveida likum-pārkāpumus visās saimniecības nozarēs.

Sevišķi graujoši "šoka terapija" iedarbojās uz lauksaimniecības darbiniekiem. Kolhoziem likvidējoties, jaunizevīdotās un atjaunotās zemnieku saimniecības sadalīja kolhoziem pie-derošos ražošanas līdzekļus. Tā kā valdība pietiekami nopietni nesekoja, kā notiek ražošanas līdzekļu sadale, tad stihiski izveidojās divas zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādātā grupa – **sīk-saimnieki**, kas samierinājās ar pirmsākumā zemnieku grupas – ar tehniku pilnīgi nodrošinātie **lielsaimnieki**, kas savas zemes platības palielināja līdz vairākiem simtiem un pat tūkstošiem hektāru un ar pieticīgu tehniku apgādāt

ĪSTENI LATVJU PUIKAS

INTERVIJA AR ZEMESSARGU JĀNI ZĪVERTU

Liene APINE

Jānis Zīverts ir Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājs no Ventspils un 46. Zemessardzes bataljonā kaprālis, nodaļas komandieris.

Vinš ir ārīndas zemes sargs, jo profesionāli esot gados jaunāki vīri. Zemessardzē viņš iestājas, lai tiktu pie ieročiem un justos droši, ka varēs pilnvertīgi aizstāvēt Latviju un latviešu tautu. Tādū, kā viņš ir vairākums zemessargu. Tādēļ arī valdošais kangu režīms ir sācis izformēt Zemessardzi. Vadošajiem blēžiem ir bail, jo latviešu tautā mostas patiesīs nacionālisms. Jānis Zīverts sakā: "Viņi zina ļoti labi, uz ko spējīgi mūsu vīri!"

- Zīverta kungs, kādas ir pašreiz Zemessardzes reālās funkcijas?

— Sobiā tās ir nogaidošas. Līdz 8. Saeimas vēlēšanām laikam nenotiks nekas. Sākumā bija doma Zemessardzi izformēt, jo, nebūsim naivi — to visi zina, ka Zemessardzē saņāca patriotiski noskaņoti vīri, kuri gribēja palīdzēt savai Tērvēzēi. Šie vīri gribēja palīdzēt atbrīvoties no krimināliem elementiem, gribēja palīdzēt policijai uzturēt kārtību ielās, dežurējot naktīs. To mēs arī darījam. Taču izveidojās Pašvaldību policija, jeb, tā saucamā, Municipālā policija, un Zemessardzes funkcijas pamazām apcirpa. Sākumā mēs pat piedalījāmies robežkontrolē, palīdzot muitniekiem aizturēt kontrabandistus. Aizturējām lielos furgonus, pārbaudījām mašīnas. Bet, atšķirībā starp mutu un Zemessardzi bija tā, ka mēs nelaidām cauri nevienu. Ja muitai bija kāds zvans no augšas, ka kāds furgons noteikti jālaiz pāri robežai, tad mēs bijām kategoriski pret. Bieži iznāca incidenti. Mēs bijām brunoti vīri — mums bija ne tikai pistoles, bet arī automāti. Tādēļ mēs respektēja un mums izdevās ilgi aizturēt nelegālās kravas. Kāds "augšā" laikam sāka uztraukties, ka krava pazudusi. Galu galā, mūs atsauca no darba uz robežas, atlaida mājās, jo it kā neatbilstam statusam. Skaidrs, ka tas bija tādēļ, lai varētu droši zagt.

Pašreiz mūsu funkcijas nav īsti nekādas. Vadošie redz, ka Zemessardze ir profesionāli apmācīts militārs spēks. Tāpēc esam kļuvuši par biedu šim režīmam. Kā jau teicu, Zemessardzē ieklāvās patriotiski vīri — bijušie legionāri, meža brāļi, represētie un citi pieredzējuši, īsti latviešu puikas. Zemessardze sākotnēji tika radīta kā alternatīva Aizsargiem, jo pēc tā saucamās neatkarības atgūšanas, ļoti strauji sāka formēties Aizsargu organizācija. Protams, ka šis *sarkanais* režīms ārkartīgi nobījās un izveidoja Zemessardzi. Iestāšanās Zemessardzē bija vilinoša, jo vīri uzreiz dabūja ieročus, formas, bet Aizsargu organizāciju neatzina. Logiski, ja brunotam formējumam nav ieroči, tad tie ir tikai "nakstsargi ar slotas kātu". Tāpēc arī tik strauji izveidojās Zemessardze.

- Vai runas, ka zemessargiem ir ierobežojumi ieroču nēsāšanā, ir patiesas? Pastāstiet, lūdzu, par problēmām zemessardzē, kas saistitas ar ieročiem. Kādi ir pašreizējie ieroču glābšanas noteikumi?

— Ieročus zemessargiem izsniedz nēsāšanai tikai tad, ja esam norīkojumā, piemēram, postenī, ceļa patrulās u.c. Ik-dienā pielādētu ieroči nēsāt ir



dienu var sadumpoties, un, nedod, Dievs, viņam rokās ir ieroci. Iedomājieties, kas var notikt. Tādēļ jau valdība arī grib atbrīvoties no mums. Tagad Zemessardzē ir noteikts arī vecuma cenzs. Kādreiz bija neierobežots — visi varēja piedalīties Zemessardzē, netiekārīgi no vecuma, ja vien var iziet medicīnisko pārbaudi. Uzdevums tika dots, atkarībā no vecuma un veselības stāvokla. Pašreiz ir noteikts vecuma cenzs līdz 55 gadiem. Vecākā gada gājuša patriotu gan neizformēs, bet mēs paliekam tikai naktssargu lomā — "zemessargs uz slotas kāta".

Visa Zemessardze ir izformēšanas stadijā.

Jānis Zīverts: "Vadošie redz, ka Zemessardze ir profesionāli apmācīts militārs spēks. Tāpēc esam kļuvuši par biedu šim režīmam. Kā jau teicu, Zemessardzē ieklāvās patriotiski vīri — bijušie legionāri, meža brāļi, represētie un citi pieredzējuši, īsti latviešu puikas."

aizliegts. Mēs to varam pārnēsāt, tas nozīmē, pārvietot ieroči no vienas vietas uz citu tikai izjauktā stāvokli. Jābūt speciālai policijas izdotai ieroču nēsāšanas atlaujai. Sākumā bija domāts, ka Zemessardze izpildīs policijas palīgfunkcijas, tādēļ tikām apmācīti policijas darbībai, apguvām likumdošanas pamatus: kriminālkumus, muitas likumus utt. Mēs tākām sagatavoti darbam policijas palīgdienestā. Ejot patrulās, pie formas tērpa tika atlauts nēsāt arī ieroči. Privātās drēbēs ieroči neatļāva nēsāt. Bet tagad ieročim un muničijai jābūt aizslegtā seifā. Ieročus pārbaupta komandieri reizi nedēļā, kvartālā, mēnesī, pusgadā utt. Pārbaupta, vai ieročis vispār ir mājās, vai tas nav pazaudēts. Mums apvainojoši ir tas, ka smagos ieročus, automātus liek daļēji izjaukt — izņemt tā saucamo *belzeni*, kas iedarbina patronu. Belzene ir jāieliek atsevišķā futrāli, kas, savukārt, tiek apzīmogots. Tas nozīmē, ka kritiskā brīdi es nevaru momētā reagēt, jo man vēl jāsaliek ieročis. Tātad rīcība ekstremālā situācijās tiek aizkavēta.

Samazina Zemessardzes formējumus zemes iekšēnē, pamatojoties it kā uz bīstamu objektu neesamību. Ventspili, piemēram, ir bīstami objekti, tādēļ tur jābūt Zemessardzes bataljonam, kas eks tremāla situācijā var iet pali gā. Vēl viens "arguments", kādēļ samazinot Zemessardzes profesionālās štata vienības, ir tāds, ka Latvijā, lūk, vairs neesot svešas valsts karaspēka, Latvijā politiskā situācija esot stabilizējusies, bruņotu zemessargu diennakts dežūras vairs neesot vajadzīgas. Mums būsot profesionāla armija!

Turklāt Zemessardzei pārtrauca sakaru iespējas, kas bruņotos formējumos ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem, lai varētu koordinēt darbību.

— Tomēr kāds ir kopējais noskaņojums Zemessardzē? Vai patriotiskais gars ir jutams caurmērā visās Zemessardzes struktūrās? Vai var cerēt, ka Zemessardze būs pirmā, kas ies latviešu tau tā palīgā situācijā, kad visi pārējie spēki vērsīsies pret latviešu tautu?

Pistole jāglabā maistā. Maksts ir aiztaisīta un apzīmogota. To pārbaupta štābs. Ja ieročis ir jātīra, tad zīmogu drīkst noņemt, ieroči iztrīt un astoņu stundu laikā jāieroda štābā, lai ieroči no jauna apzīmogoti. Tādi ir pašreizējie noteikumi.

— Tad jau būtībā no jums baidās...

— Protams! Tas ne vienu reizi vien gan televīzijā, gan citur tika atklāti deklarēti vienību valstīj: "Esmu devis zvērestu savai tautai. Valdības nāk un iet — tauta paliek. Esmu uzticīgs savai tautai. Ja tai ies slīkti, vienalga, kas tai darīs pāri, es iešu palīgā." To dzirdēja šī režīma kungi. Arī Kristovska kungs kādā intervijā ir izteicies, ka diez vai Zemessardzei varēs uzticīties, ja valsti notiks kaut kas ārkārtējs, diezin vai viņi būs valdības pusē. Protams, ka mēs esam viņu pašu apzagtie, piekrāptie "rengēdāji", tīkai viņiem par biedu — apbrūnoti. 80% Zemessardzes ir apbrūnoti un ieroči mums ir mājās. 95% no zemessargiem ir savi personīgie ieroči. Tātad apbrūnotā "rengēdāju" daļa kuru katru

Latviesi, mums jābūt gudriem, jāvērtē cilvēki nevis pēc vārdiem, bet pēc darbiem! Pajautājiet sev — *Ko sliktu latviešu tautai ir izdarījis Aivars Garda, lai viņu sauktu par čekistu?* *Ko labu latviešu tautai ir izdarījušas pārējās partijas un cilvēki, kuri latviešu patriotus sauc par čekistiem, lai viņus pašus nesauktu par čekistiem?* ♦

— Jā, protams. Tam, ka Zemessardze nāks palīgā latviešu tautai, varu dot 100% garantijas, jo mums nav citas izejas, tas mērs ir pilns. Ja mainītos valsts vara un pie tiekšanas nāktu *rubikiesi*, tad ar to vien pietīktu, ka mēs esam zemessargi, lai ar mums izrēķinātos. Vēsturē glābās šāda pieredze. Mums nekas cits neatlikš, kā celties, nemt rokās ieročus, iet un darīt. Tas ir ne tikai mūsu zvērests, bet arī pārliecība!

Pēc maniem novērojumiem Zemessardzē 95% vīru ir patriotiski noskaņoti. Es, protams, nevaru ielist viņiem iekšā, bet pēc sarunām sprīzot, tas tā ir. Sākumā, kad Zemessardze dibinājās, sanāca visādi cilvēki. Vienu nāca tikai tādēļ, lai iegūtu ieročus, lai varētu palielties — parādit savu pārākumu pār ciemiem.

Šādi cilvēki jau sen ir aizgājuši, jo redzēja, ka Zemessardze nav nekāda romantiķa, *mežonīgā Rietumi*, kur varēs šaudīties pa labi un pa kreisi. Palicis ir stabilais kodols, kuri stājās Zemessardzē idejas dēļ. Es, piemēram, kļuvu par zemessargu, jo grību palīdzēt sa vaj Tērvēzēi atbrīvoties no tā zaņķa un drānķa, kas mums ir visapkārt. Šā iemesla dēļ kļuvu arī par Latvijas Nacionālās frontes atbalstītāju. Piekrītu arī Latviešu partijas nostādnēm. Tā ir ļoti perspektīva, daudzsoļš un ar gaišu nākotni, jo šī partija cīnās par latviešu interesēm. Kā jau ie priekš teicu, Latviešu partija cīnīsies, lai latvietis savā zemē kālētu par saimnieku, nevis par kalpu un vergu sveršiem kungiem. Pirmām kārtām es apbrīnoju Gardas kunga drosmi. Es gribētu viņam jautāt: "Vai jūs nebaida, ka pret jums tiks rīkots kāds atentāts, jo jūs tik asi vēršaties pret okupantiem, tik stingri cīnīties par Latvijas deokupāciju, dekolonizāciju?" Vai jums nav bail, kājūs varētu fiziski aizskart?" Viņa drosme ir apbrīnojama, viņš ir uzdrošinājies beigt rāpot un, piecēlies vi sā augumā, pateicis, kādā stāvokli ir Latvija un latviešu tauta. Tas vien ir apbrīnas vērtis! Viņš pelna ordeni! ♦

ČEKISTU MĀNIJA

Līga KRIEVĪNA

Kopš Aivars Garda kopā ar saviem domu biedriem uzsācis aktīvu cīņu par Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, gandrīz ik uz soļa jāsastopas ar izteikumiem, ka viņš ir "čekists", "Masikavas pakalpiņš" utt. Dažādu partiju "čekistu atmaskotāji" sevišķi aktīvi savos izteikumos ir tiesi tagad — priekšvēlēšanu laikā. Nedod, Dievs, ka Saeimā iekālētu Aivars Garda — cilvēks, kurš grib piepildīt latviešu kvēlāko vēlmi — atbrīvoties no okupantiem un "pie vietas" nolikt pašmāju kangarus un nodevejus, bļodlaižas un pasaules oligarhu tumšos pakalpiņus.

Tā kā Latvijas Nacionālās frontes uzsāktā un Latviešu partijas programmā iekļautā Latvijas atbrīvošana no okupantiem nozīmē 4. maija režīma sagraušanu, kas, savukārt, nozīmē — pašreizējo varturu leiputrijas beigas, tad apmelojumu gūzma, kas tiek izgāzta pār latviešu patriotu galvām, nepārsteidz. Vai vareja gaidīt, ka noziedznieki atbalstīs sevis atmaskošanu. Taču viņi to dara tāpat — ar pašaizlīedzīgajām rūpēm par latviešu tautas okupantiem viņi parāda savu īsto seju. Tie cilvēki, tās partijas, kurus nepaslinko un nosauc Aivaru Gardu par "čekistu", pašas ir čekistu bandas, jo tieši čekisti jau strādā pret latviešu tautas interesēm. Tātad, tās partijas un tie cilvēki, kuri negrib atbrīvoties no okupantiem, negrib Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju, paši ir čekisti. Vai tā nav analogiska tai situācijai, kad zaglis kliedz: "Keriet zagli!"

Latviesi, mums jābūt gudriem, jāvērtē cilvēki nevis pēc vārdiem, bet pēc darbiem! Pajautājiet sev — *Ko sliktu latviešu tautai ir izdarījis Aivars Garda, lai viņu sauktu par čekistu?* *Ko labu latviešu tautai ir izdarījušas pārējās partijas un cilvēki, kuri latviešu patriotus sauc par čekistiem, lai viņus pašus nesauktu par čekistiem?* ♦

OKUPANTU PRESĒ

Vita NIKITINA

Čas

Rīgas Anniņmuīžas vidusskolas krievvalodīgo skolēnu večāki, kas bija uzrakstījuši protesta vēstuli izglītības ministram pret 2004. gada reformu, ir saņēmuši atbildi. Tā viņus neapmierina: "Mūs pamāca: nāciet, diskutējet, izvēlieties ministrijas piedāvātās programmas. Mēs neesam neko jautājuši, bet gan uzstājuši, ka mums ir tiesības pieprasīt, lai bērni mācītos dzimtā valodā visu vidusskolas periodu." Kāda māte satraucas: "Kā šī reforma ir sagatavota, ja nav neviens bilingvālā mācību līdzekļa? Ir klāt 1. septembris, un mēs pērkam latviešu skolām domātos mācību līdzekļus". Vēl kāda māte stāsta, ka kopš tā briža, kad viņas puisēns sācis apgūt dabas zinātnes latviešu valodā, viņam daba ir kļuvusi pretīga (!), jo: "Skolotāji biedē bērnus: ja tu nepratis latviešu valodu, tad aizsūtīšu uz pālīgskolu. Ar mūsu bērniem eksperimentē kā ar izmēģinājuma trūšiem!" Kāds tēvs beigās sakā: "Ir sajūta, ka pret mums izturas tā: suni rej, bet karavāna iet tālāk. Mūs uzskata par laudīm, kas nepelna uzmanību, par kaut kādām šaha figūriņām (*peškām*). Man liekas, ka protesta akcijas ir jāpāstiprina, lai kļūtu skaidrs: te nerei suni. Mēs esam ļoti neapmierināti. Mēs neesam šaha figūriņas! Mēs gribam pateikt "nē" izglītības likumam. Ministrs nav kompetents lemt jautājumu par izmaiņām likumā. Tāpēc mēs uzstāsim, lai mums sniedz atbildi ministru kabinets un Saeima. Tāpat mēs griezīsimies starptautiskajās instancēs". (2002. 02. 09.)

Panorama Latvii

Censonis no apvienības "Līdztiesība" Jurījs Sokolovskis esot novilcis "roza brilles" daudzās ātrāk par saviem vienādīem un, lūk, ko ieraudzījis: "Kad es gāju kārtot valsts valodas eksāmenu, pie durvīm sastapu cilvēkus, kas paklausīgi gaidīja savu kārtu uz pārbaudījumu, par kuru paši ir samaksājuši. Tad manu acu priekšā iznira aina no 18.gs., kad dzimtīcilvēki klanoties nesa nodevas kungiem. Patiesībā viss ir skaidrs kā divi reiz divi ir cetri: ja esmu nodokļu maksātājs, nodrošinu ierēdnīm algu, tad man ir tiesības pieprasīt, lai ar mani runā tājā valodā, kādā man ir ērtā sazinātās". "Uz vēlēšanām mēs ejam ar prasību, lai krievu valoda kālētu par otru valstu valodu Latvijas rajonos, kur krievvalodīgo iedzīvotāju skaits pārsniedz 20%. Tas pats attiecas uz tiesu varu. Pašlaik iesniegumus tiesu instancēm drīkst rakstīt tikai latviešu valodā, bet daudzām nav naudas advokātam, kā rezultātā liela daļa sabiedrības nevar sevi aizstāvēt. Tā kļūst par barotavu ierēdīpiem. Arvien biežāk, pieņemot darbā, prasa trīs valodu zināšanas: krievu, latviešu un angļu. *Tirkus visu saliks savās vietas, bet mēs tam palīdzēsim!*" "Visus šos gadus mēs esam runājuši par pilsonības nullēs variantu. Tagad šī ideja ir svaiga kā vēl nekad. To reāli var īsteno, īpaši virzības uz ES gaismā. ES jau tā pietiek problēmas un jaunas tai nav vajadzīgas. Pilsonības problēmu mēs esam spējīgi atrisināt paši saviem spēkiem. Un domāju, ka mums tas izdosies". (2002. 02. 09

NEREDZAMIE

2. lpp.

Bet ja tiktuk veikta okupācijas seku likvidēšana, tad lieli soli būtu sperti uz priekšu. Okupācijas sekas ir novērstas un dekolonizācija panākta ikviensā normālā valstī. Daudzās valstis okupanti ir izdzīti ar pilnīgi legālām metodēm.

Kas notiks ar latviešiem, ja okupantu aizbraukšana netiks panākta un tagadējais procentuālais nacionālais sastāvs Latvijā saglabāsies?

- **M.**: Latvieši izdzīs kā tauta. Varbūt kaut kur pa diviem, pa trijiem vēl runās latviski. Lauki tiek iznīdēti. Laucinieki meklē darbu Rīgā, kur viņi pamazām pārkrievojas. Laukos palikušie bezcerībā nodzervi. Tādējādi latviešu tauta pamazām degradējas. Par šo degradāciju ir jāsaka "paldies" valdībai. Valdība pa šiem 12 gadiem ir salaidusi visu "galīgā deli". Tāpēc virza Latviju uz Eiropas Savienību, lai visiem aizmālētu acis, un notušētu savus nedarbus. Bet Eiropas Savienībai Latvija ir vajadzīga savu preču noietam, lēta darbaspēka ieguvei un nelegālo imigrantu izmitināšanai.

- Tomēr es zinu, ka latvieši nepieļaus savas tautas un valsts apzināti veicināto bojāju. Vai pielaujat iespēju, ka no augšas atkal tiek dota pavele vēršanas pret latviešu patriotiem, piemēram kā 16.martā, bet policijā strādājošie latvieši atsakās šo netaisnīgo paveļi pildīt?

- **M.**: Es pielauju iespēju, ka ja! Viena daļa latviešu var sākt nepildīt šādas policijas vadības dotās paveles.

Es atzinīgi vērtēju laikrakstu "Latvietis Latvijā" un tā redaktora Leonarda Inkina nacionālo nostāju.

- **M.**: Tomēr es neesmu dzirdējis, ka Inkīns kaut kur televīzijā vai citur tik konsekventi un spēcīgi, kā jūs, izteiktos par okupantu aizbraukšanu. Viņam noteikti būtu lielākas iespējas izteikties, jo viņam tādās vēl aizvien dod. Ja Inkīns sāktu krasī atbalstīt jūsu uzskatus, tad viņam ātri vien arī "piegrieztu gaisu". Tas ir kritērijs, pēc kā mērit.

Ceru, ka drīz latvieši kļūs vienoti ap vienu vienīgu mērķi - Latvijas atbrīvošanu no okupantiem un kāgaru darbības neutralizēšanu. Vai latviešu policisti arī bez priekšniecības paveles nāks palīgā un aizsargās latviešu tautas patriotus, ja gadījumā okupanti un kāgari pielietos spēku pret mums?

- **M.**: Domāju, ka noteikti. Starp maniem policijā strādājošajiem un ārpus tās esošajiem pazīņām daudzi atbalsta Aivara Gardas idejas. Un mēs aizstāvam savus cilvēkus!♦

LATVIEŠI!

LATVIEŠU PARTIJAS bezmaksas priekšvēlēšanu agitācija izskanēs:

Latvijas Radio 1. programmā:
24. septembrī plkst. 12.50 – 13.00
2. oktobrī plkst. 12.50 – 13.00

LTV 1:
22. septembrī plkst. 17.45
2. oktobrī plkst. 17.00
(ar 5. kārtas numuru)

Informējet arī pārējos latviešus!

NEVIENAM MĒS LATVIJU NEDODAM!

SIRSNĪGI SVEICINU LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES DALĪBNIEKUS!

Esmu latvietis. Pēc visiem kariem, sevišķi kā bijušais leģionārs, nevarēju atgriezties Dzimtenē un kaut ar grūtībām, beidzot nonācu Francijā.

Tagad latviešu tautai grūti laiki un vienmēr smaga cīņa ar briesmīgām netaisnībām, ko pārdzīvoju līdz jums, kas cīnāties pret visu to. Pašreiz atrodatis nākošo Saeimas vēlēšanu drudža priekšā, kur likumība ir pilnīgi absurdā, kas labvēlīgas tikai līdzīnējiem valdošajiem blēžiem, kam finanses netrūkst un kuri var reklamēties visos Latvijas novados. Tomēr gribu domāt un vēlu jums, lai tautas priekšā klūtu populāri un spētu ar jūtamā vairākumu "ielauzties" Saeimā.

Esmu iepazīnies ar "DDD" 8.numuru. Jau iepriekš biju iepazīnies ar "Mūsu Zemes" izdevumiem, no kuriem un no klāt pielektais vēstules sapratu, ka tie vienoties ar ciemi negrib. Ari Berklavs tos nosauca par tautas šķēlejiem.

Vēlu jums visiem labas sekmes taisnīgai cīņai par izmocītās latvju tautas nākotni, lai tā drīzumā piedzīvotu laimīgākus un Taisnīgākus laikus.

Speciāli vēlos izteikt Cienību God. Gardas kungam par drošo un aizrautīgo cīņu latviešu tautas aizstāvēšanā.

J.DAIZIS
Francijā

Laikraksts **DDD** Reg.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 1 reizi nedēļā Riga, 2002
Tirāža 10 000 cena 0,10 apjomis 2 x A 2
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLA FRONTE**
Norēķinu konts: Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL - 1000-054029-001;
USD - 1000-054029-002
Galvenā redakte: **Liga Muzikante**
Redaktors vietniece: **Liene Apine**
Pasta adrese: **Kalnciema iela 53, dz.6,**
Rīga LV-1046
Interneta adrese: www.latvians.lv/nmln
E-pasts: lnf@e-apollo.lv
Iespīsts: SIA "Tipogrāfija Ogre"
Ogrē, Brīvības iela 31, LV 5001
Pasūtījums: Nr. 4/8

VAI MŪS IEKAROJA MINORITĀTE?

Ilze LIEPA

Latvijā pēdējā laikā arvien biežāk runā un spriež par tā saucamajām minoritātēm un *Vispārējās konvencijas par nacionālo minoritāšu aizsardzību* ratificēšanas (apstiprināšanas valsts varas augstākajās instancēs) nepieciešamību. Iemesli ir dažādi. Galvenais no tiem – noteikti no starptautiskās mafijas ir tikusi dota pavēle "civilizētā" likvidēt latviešu tautu. Jau tagad sešās lielākajās Latvijas pilsētās latvieši ir izteiktā mazākumā. Rīga ir vienīgā galvaspilsēta visā Eiropā, kurā pamatnācīja ir minoritāte! Kāpēc par to nerunā mūsu "godājamā" valdība un prese? Gluži pretēji! Tieki tērēti miljoni kolonistu apmācības programmām, naturalizācijai un integrācijai, kas latviešiem ir dezintegrācija, jeb latviešu tautas *izskaidīšana* okupantu masā. Tā ir latviešu tautas iznīcināšana uz visiem laikiem! Tik tālu esam savu saprātu, godu un pašciešu zaudejusi!

Kas tad īsti ir nacionālā minoritāte? Gluži kā tautas pasaīkā - dzirdējis esmu, redzējis neesmu. Neviens starptautisks likums, ari Minoritātes konvencija, neietver "nacionālās minoritātēs" definīciju. Katrai valstij šis jautājums ir jāizlej pašai. Piebildišu, ka Lihstensteina un Luksemburga ir deklarējusi, ka tajās minoritāšu nav. Danīja par minoritāti tiek uzskatīti vācieši, Vācija - dāņi, sorbi, frīzi un čigāni. Zviedrija, savukārt, atzīnusi sāmus, somus, ebreus un čigānus. Latvijas politiķi, kaut arī kopš teorētiskās neatkarības apdzīvētās okupantus. Ne mirkli nevinīcīnas arī okupantu prese. Tā gatavo augsnī, kļaigot par "cīvēktiesību" pārkāpumiem, konsolidē un uzkurina krievvalodīgos cīņai. Piemēram avīzē *Panorama Latvii* regulāri parādās raksti par konvencijas ratifikācijas nepieciešamību. Jau iepriekš cilvekiem ar vājākiem nerviem atvainojos, - bet, smējies vai raudi, tas izklausās pēc ziloņa, kurš iekāpis skudru pūzni, un nu skalī taurē un sūdzas pa visu pasauli, ka *skudriskā majoritātē viņa ziloniskajai minoritātei* čūrā uz kājas!

Taču, kāpēc pēkšņi tāds satraukums? Vai krievvalodīgie ir pamanījuši kādu nacionālu politisko spēku, kas tiem atņems "minoritātes" statusu?

Patiesība ir šāda – tie krievvalodīgie, kas šeit ieraðas laikā no 1940.gada 17.jūnija līdz 1991.gada 21.augustam, ir parazītiski okupanti un nelegālie imigranti, kuri, izmantojot Latvijas likumdošanas nepilnības, ir patvalīgi piesavinājusies minoritātes apzīmējumu un privileģijas.

LAIKA VAIRS NAV...

Steidzītē FREIBERGA

Izlasīju laikrakstā ("DDD" Nr.9) "Sarunu", kurā piecas jaunietes – Kulturas akadēmijas studentes un absolventes, tagad jau Latvijas Nacionālās frontes Stratēģijas padomes locekles, laikraksta "DDD" žurnālistes un 8.Saeimes deputātu kandidātes diskutē un stāsta par laiku akadēmijā, kad satāpūsās ar lekciju "Jaunā Laikmeta pasaules izpratne" pāsniežējā Aivaru Gardu, pašreizējo LNF priekšsēdētāju un 8.Saeimes deputātu kandidātu. Gribas pašai sev izteikt līdzjūtību, ka man nav bijis tas gods būt šo studenšu laikabiedrei un iet kopā ar viņām gaišā zīmību ceļu tāda cildena, patriotiska garā vadībā, kāds ir Aivars Garda. Viņš, kaut arī zaimots, samazgā aplieci, ienīsts un pelts, saglabā apbrīnojamu mieru un pašciešu un neienīst savus ze-

miskos vajātājus. Tikai augsti attīstīts gars var iemantot tādu nesagraujamu apziņas mieru. Gaišu viedumu izstaro Aivara Gardas cilvēcīgā personība, un uzticība Visaugstākajam darītājiem viņu stipru. Jūtu, ka tas ir tieši tā, un zinu, ka šīs cilvēks nenobīsies no draudiem, nemeklēs gludāko un vieglāko ceļu, bet ies savu ērķīšaino – vienīgo kas ved uz Pātēsību un gara Daili.

Tā nav nejaušība – pats Dievs ir devis latviešu tautai, tās liktenīgajā brīdi, šo spēcīgo, cildeno personību un gaišās, pašaizlīdzīgās jaunietes. Tas ir mūsu avangards – priekšpulks – vienīgais latviešu tautas vadošais spēks – uz deokupāciju, dekolonizāciju, deboļēvīzāciju virzošais.

Pateiksimies Debēsim, ka mums ir sūtīta šī palīdzība, un neliegīm savu atbalstu mūsu – latviešu komandai. Apvienosi-

ŽENĒVAS 1949.GADA KONVENCIJA

Konvencijas 49.pants aizliez izdarīt vienalga kādu motīvu dēļ individuālus un masu piespedu deportācijas kā arī aizsargātu personu deportāciju no okupētās teritorijas uz okupācijas varas vai arī kādas citas okupētas, vai neokupētas valsts teritoriju. Šis pants arī noteic, ka **okupācijas vara nevar deportēt vai pārvietot uz okupēto teritoriju daļu no saviem civiliedzīvotājiem**.

53.pants nosaka, ka okupācijas varai ir aizliegts iznīcināt nekustamu īpašumu vai kustamu mantu, kas pieder individuāli vai kolektīvi privātpersonām vai valstij, vai citām publiskām iestādēm, vai arī sabiedrīkām un kooperatīvām organizācijām, izņemot gadījumus, kad šāda iznīcināšana ir absoluīti nepieciešama militāro operāciju dēļ.

pāris dienu laikā ne tikai Rīga, bet arī pārējās lielās Latvijas pilsētas un drīz vien arī lauki, nemaz nerunājot par Latgali, atgādinās Krievijas koloniju. Piebildišies domnieka Aleksandra Gilmana ilgi lolo tie apgalvojumi: "Pilsētas varas iestādes būs spiestas kontaktēties ar rīdziniekim gan mutiski, gan rakstiski krievu valodā(...), kā arī izvietot plāksnītes ar ielu nosaukumiem divās valodās. Nākamais solis būs Eiropas drošības un sadarbības organizācijas pārziņā izstrādāto tā devēto "Oslo rekomendāciju" izpilde. Tā paredz deputātēties iestādes lietot dzīmto valodu savā darbā, un tad mēs varēsim uzstāties domē un sastādīt dokumentu projektus krievu valodā. Arvien biežāk skan Eiropas ekspertu prasības piešķirt nepilsoniem tiesības piedalīties vietējo valas struktūru vēlēšanās. Tālāk tas tiks izdarīts, mēs no nākumiem pie varas visās Latvijas lielākajās pilsētās." (Rīgas Balss, 2001.gada 27.aprīlis).

Lai arī cik neticami, tomēr tie nav slimīgi murgi. Konvencija tik tiesām paredz tiesības iestādes elementā. Latvijā par nacionālo minoritāti var uzskaitīt to Latvijas nācijas sastāvdaļu, kuras kopumā veido cita etniskās izceļšme un valoda un kurās etniskās izceļšmes teritorija ir iekļauta Latvija valstī. Šādiem nosacījumiem Latvijā atbilst tikai un vienīgi libieši (livi). Latvija ir vienīgā zeme, kur viņi var pilnā mērā lietot savu valodu un attīstīt savu kultūru. Tikai īvu tautas nacionālās vajadzības Latvijā latviešiem ir jārespektē un jācītēja.

Ar tā izdarījumu attieksmi pret okupantiem, kāda ir mūsu valdība *Vispārējā konvencija par nacionālo minoritāšu aizsardzību* ir ista medusmaize jurķāniesīem, žādnokārītie imigranti, kuri, izmantojot Latvijas likumdošanas nepilnības, ir patvalīgi piesavinājusies minoritātes apzīmējumu un privilēģijas.

mies un būsim stipri!

Noziedzīga un tumsonīga ir mums potētā logika, ka latviešiem ir jāmīl okupanti un arī viņi nāst un apsplauda mūsu valodu un tautu. Tad jau labāk, lai tie jaunbagātīnieki un mūsu varneši iemītina savos īpašumos – villās, muižās – pašmāju bezpajumniekus un iemīl tos. Tas būs tikai augstsirdīgi, bet nebūs noziedzīgi kā okupantu legalizēšana Latvijā.

Neivēta tauta nevar mīlēt savas zemes okupantus. Ja nu vienīgi tādi kalnbērzi un tamādzīgi "politīki", kuri "ētiski", cik nu to pieļauj viņu garīgā kropļība, dalās ar okupantu presi savos piedzīvojumos, apgalvojot, ka kāstrēti indīvidi uzreiz iemīlot okupantu. Acīmredzot, ar Kalnbērzu tā ir notices. Nabādzīš – nelaimīgais – jūtam līdzīgi.

Patiess latvietis iemīlēs oku-

vošanu veicinošu likumu. Neviens Latviju nav spiedis, taču varas kalpa dvēsele atkal ir pacentušās un daļu no konvencijas noteiktajiem "pienākumiem" valdība šobrīd jau centīgi pilda. Kā piemēru var minēt izglītības jomu, kurā kolonisti un nelegālajiem imigrantiem, jeb pareizāk, viņu atvases, uz valsts rēķina ir nodrošinātas plašas tiesības. Būdam iekarotāji, okupanti Latvijā bauja tādas pašas tiesības kā pamatnācīja. Vai Rīgā nav vērojams visīstākais vampīrisma paraugs? Ap 70% no visiem Rīgas iedzīvotājiem ir krievvalodīgie, kas nekaunīgi sauc sevi par minoritāti un parazītē uz 30% latviešu rēķina! Un kas notiek Daugavpili?

Gribu vēl tikai piebilst, ka nevienā neatkarību atgūvusā valstī par nacionālo minoritāti nav atzīta no okupētāvalstis ieplūdinātā civiliedzīvotājāma. Eiropas lielvalstīm rakstīgā dubultmorāle, par kuru laikraksts "DDD" 11.numurā rakstīja Līga Krieviņa, nav iztrūkstošs elements arī šajā gadījumā. Rietumvalstis Baltijas valstīm pieprasīta tādas tiesības krievi imigrantim, kādās tās pašas nepiešķir imigrantiem savās valstīs. Belģija, Francija un Niderlande nemaz negrasas ratificēt šo konvenciju.

Viens gan ir skaidrs – valstiskā limenī ir nepieciešams precīzi definēt, kas Latvijā ir minoritāte. Taču, to nedrīkst